

[Hans R. Knudsen.]

hovedstaden — at de kommunale udgifter i det kommende år vil vise en ret betydelig stigning på flere områder; i hvert fald vil mange byer få såvel stigende sygehusudgifter som stigende lønudgifter, vel også stigende skoleudgifter.

Efter vor mening ville det altså være helt urimeligt, om de forøgede ejendoms-skatter, der nu kommer ind, blot skulle benyttes til at holde ligningsprocenten nede. Det ville jo betyde, at disse 133 mill. kr. ville blive fordelt med særlig rundhåndethed over for de største skatteydere, medens den mellemstand af skatteydere, som hovedsagelig må betale ejendomsskatterne i form af forøget husleje, fik en meget lille del af skattenedsættelsen. Vi har derfor fra vor side under udvalgsarbejdet holdt fast på, at de forøgede ejendomsskatter måtte medføre en bedre og mere retfærdig fordeling af den kommunale indkomstbeskatning. Derfor har vi også holdt fast på den højtærede indenrigsministers forslag om overgang til den ny, proportionale beskatning i købstæderne. Vi har holdt fast på, at bundgrænsen for kommuneskat måtte forhøjes fra de hidtil gældende 1 500 kr. til 3 000 kr. det første år og derefter 4 000 kr., når ejendomsskatterne kommer ind med det fulde beløb. Vi har fundet det urimeligt at afkræve kommuneskatter af folk med indkomster under disse grænser, og vi har fundet det rimeligt, at vi netop nu, hvor man havde de 133 mill. kr. til rådighed, benyttede lejligheden til først og fremmest at lade de små skatteydere med under 4 000 kr. i skattepligtig indkomst blive fritaget for kommunal beskatning. Vi mener fortsat ikke, at der kan være nogen mening i at opkræve kommuneskat, hvor der er tale om så beskedne levevilkår. Hvis man skulle bevare en lavere bundgrænse, ja, så måtte skatten da enten være så lav, at der ville være større udgifter forbundet med at påligne den eller indkræve den, end den kunne give i udbytte, eller også måtte skattebeløbet da være af en sådan størrelse, at det ville virke urimeligt for sådanne små indkomster.

Det har desværre ikke under udvalgsarbejdet været muligt at få hverken venstre eller de konservative til at bifalde disse synspunkter, og det er, når det kommer til

stykket, den egentlige årsag til, at den ny kommuneskatteordning ikke kunne få disse partiets tilslutning. Venstres betragtning, at alle borgere skulle være med til at betale kommuneskat, uanset hvor lav deres indkomst var, er der ingen saglig motivering for. Der er ingen, der kan føle sig mere ansvarlig over for den kommunale økonomi, fordi de skal betale nogle få kroner om året i kommuneskat; og mere end nogle få kroner kunne venstre vel ikke tænke sig at der skulle være tale om for disse små indkomsters vedkommende.

Jeg skal ikke fragå, at der er visse købstæder, som kan have vanskeligheder ved at gå over til den proportionale beskatning, som lovforslaget om kommuneskatter indeholder regler om. Dette forhold har Købstadforeningens ledelse peget på i sin henvendelse til udvalget, og Købstadforeningens bestyrelse har ligeledes tilsendt udvalget et ret fyldigt materiale, hvori man belyser de virkninger, som forslaget ville have haft, hvis det var blevet anvendt f. eks. på de sidste 2 års udskrivning af kommuneskat; og virkningerne for sidste års kommuneskatteudskrivning er jo det eneste holdbare grundlag for en sammenligning mellem det nye og det gamle system. Enhver sammenligning mellem disse to systemer må naturligvis gå på samme grundlag. Man kan ikke opstille det nye system med virkninger for det kommende skatteår og så drage sammenligning med det gamle systems virkninger i tidligere skatteår, hvor skatteudskrivningen vel har været mindre, end den kan forventes at ville blive for det kommende år.

Det har navnlig været af betydning for udvalget at se det materiale, Købstadforeningen har samlet og samlet fra næsten samtlige vore købstæder, hvor man virkelig har kunnet drage sammenligning mellem de nye regler og de gamle skattefordelingsregler med ligningsskalaer, med de stærkt varierende nulpunkter, hvor fradrag ophører og tillæg begynder, og alt det, som hører det gamle system til.

Virkningerne af overgangen har været højst forskellige fra by til by; og det må de naturligvis være, fordi så mange forskellige forhold spiller ind fra by til by. Det har været interessant navnlig i Købstadforeningens henvendelse at se alle disse ting stillet